

**המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("פול")
פוליסת ביטוח חובה לרכב**

(לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל – 1970)

פוליסה זו היא חוזה בין המבטח לבין בעל הפוליסה שלפיו מסכים המבטח, בכפוף לתנאי פוליסה זו, לשלם תגמולי ביטוח, בקרות מקרה הביטוח בתקופת הביטוח.

1. הגדרות

בפוליסה זו –

"בעל הפוליסה" – מי שהתקשר עם המבטח בפוליסה זו ושמו נקוב בתעודת הביטוח כבעל הפוליסה;

"המבטח" – בעל הפוליסה, בעל הרכב, המחזיק ברכב כדין וכל המשתמש ברכב בהיתר מאת מי מהם;

"המבטח" – המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") בו משתתפים המבטחים ששמותיהם מצוינים בתעודת הביטוח, בכפוף לשיעור ההשתתפות הנקוב בתעודת הביטוח לצד שמו של כל אחד מהם, ובלבד שמבטח אחד לא יהיה אחראי בגין חלקו של זולתו;

"הממונה" – כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א – 1981;

"הרכב" – כלי הרכב המנועי אשר פרטיו נקובים בתעודת הביטוח;

"חוק הפיצויים" – חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה – 1975;

"מקרה הביטוח" – תאונת דרכים שבה היה מעורב הרכב, בעת ששימש את המבטח לאחת או יותר מהמטרות המבוטחות לפי תנאי הפוליסה, ושבה נגרם נזק גוף לנפגע, וכן מאורע אשר החבות בגינו מכוסה לפי סעיף 3(ב) לפוליסה זו;

"נזק גוף" – מוות, מחלה, פגיעה או ליקוי גופני, נפשי או שכלי, לרבות פגיעה בהתקן הדרוש לתפקוד אחד מאברי הגוף שהיה מחובר לגוף הנפגע בעת אירוע תאונת הדרכים;

"נפגע" – אדם שנגרם לו נזק גוף בתאונת דרכים, למעט אם נגרם מפגיעות איבה כמשמעותה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל – 1970;

"שימוש ברכב מנועי" – נסיעה ברכב, כניסה לתוכו או ירידה ממנו, החנייתו, דחיפתו או גרירתו, טיפול-דרך או תיקון-דרך ברכב, שנעשה בידי המשתמש בו או בידי אדם אחר שלא במסגרת עבודתו, לרבות הידרדרות או התהפכות של הרכב או התנתקות או נפילה של חלק מהרכב או מטענו תוך כדי נסיעה וכן הינתקות או נפילה כאמור מרכב עומד או חונה, שלא תוך כדי טיפולו של אדם ברכב במסגרת עבודתו ולמעט טעינתו של מטען או פריקתו, כשהרכב עומד;

”תאונת דרכים” – מאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנועי למטרות תחבורה; יראו כתאונת דרכים גם מאורע שארע עקב התפוצצות או התלקחות של הרכב, שנגרמו בשל רכיב של הרכב או בשל חומר אחר שהם חיוניים לכושר נסיעתו, אף אם אירעו על-ידי גורם שמחוץ לרכב, וכן מאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לחנות בו או מאורע שנגרם עקב ניצול הכוח המיכני של הרכב, ובלבד שבעת השימוש כאמור לא שינה הרכב את ייעודו המקורי; ואולם לא יראו כתאונת דרכים מאורע שאירע כתוצאה ממעשה שנעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או לרכושו של אותו אדם, והנזק נגרם על ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעתו של המעשה על השימוש ברכב המנועי;

”פקודת הביטוח” – פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש”ל – 1970;

”תגמולי ביטוח” – סכומים שעל המבטח לשלם בגין נזק גוף שנגרם לנפגע בקרות מקרה הביטוח, לפי תנאי פוליסה זו;

”תעודת הביטוח” – תעודה שהוציא המבטח בשל פוליסה זו, לפי סעיף 9 לפקודת הביטוח או לפי סעיף 7 להוראות הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח) (תנאי חוזה לביטוח חובה רכב מנועי), התש”ע – 2010, והמהווה חלק בלתי נפרד מפוליסה זו;

”תקופת הביטוח” – התקופה המתחילה בתאריך תחילת הביטוח הנקוב בתעודת הביטוח, אך לא לפני המועד שבו הוחתמה תעודת הביטוח בחותמת הבנק, ומסתיימת בחצות בתאריך פקיעת הביטוח הנקוב בתעודת הביטוח; לעניין זה, “חותמת הבנק” – לרבות חותמת שהפיק מבטח בתיאום עם בנק, שהממונה, כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ”א – 1981, אישר כי יש בה כדי להבטיח את מטרות פקודת הביטוח;

2. פרשנות

מונה שלא הוגדר בסעיף 1 יפורש כמשמעותו, במועד קרות מקרה הביטוח, בחוק הפיצויים או בפקודת הביטוח, לפי העניין.

3. חבות המבוטח

ככפוף לתנאי פוליסה זו, מבטח יחוב לפי הוראות סעיף 3 לפקודת הביטוח, לאמור:

(א) כל חבות שהמבוטח עשוי לחוב לפי חוק הפיצויים;

(ב) חבות אחרת, שלא לפי סעיף קטן (א), שהמבוטח עשוי לחוב בשל נזק גוף שנגרם לאדם על ידי השימוש ברכב מנועי או עקב השימוש בו;

(ג) נזק גוף שנגרם למבוטח בתאונת דרכים.

4. השתתפות עצמית

(א) מבטח יהיה רשאי לנכות דמי השתתפות עצמית לנהג ששמו נקוב בתעודת הביטוח בהתקיים כל התנאים לקיומה של תניה בדבר השתתפות עצמית לפי תקנות ביטוח רכב מנועי (השתתפות עצמית) (הוראת שעה), התשס”ט – 2008, ובכלל זה שבעל הפוליסה בחר בפוליסה אשר כוללת תניה בדבר השתתפות עצמית, שבחירה זו תועדה על

ידי המבטח וכן שבתעודת הביטוח נרשם שהפוליסה כוללת תניה בדבר השתתפות עצמית, בהתאם לתקנות האמורות.

(ב) דמי ההשתתפות העצמית שרשאי המבטח לנכות מתגמולי הביטוח, בקרות מקרה ביטוח המכוסה לפי פוליסה זו ובהתקיים התנאים שבסעיף קטן (א), יחושבו לפי סוג הנזק שנגרם ולא יעלו על 25,000 שקלים חדשים בגין נזק שאינו נזק ממון ו-7 ימי עבודה בגין אבדן השתכרות.

5. תחולה טריטוריאלית

חבות המבטח לפי פוליסה זו חלה אם מקרה הביטוח אירע בשטח מדינת ישראל או באזורים ובשטחים המפורטים בסעיף 3(ג) לפקודת הביטוח, בכפוף לאמור בו, אך בלי לפגוע בכלליות סעיף 2(א1) לחוק הפיצויים.

6. מטרות השימוש המותרות

(א) חבות המבטח לפי פוליסה זו חלה רק אם בעת קרות מקרה הביטוח שימש הרכב את המבוטח לאחת או יותר ממטרות אלה:

(1) מטרות חברתיות, פרטיות או מטרות עסקיות של המבוטח שאינן נכללות בפסקאות (2) עד (4) להלן;

(2) מטרה עסקית של מבחן נהיגה מטעם רשות הרישוי ("טסט") ומטרה עסקית של הוראת נהיגה, שאינה השתלמות מעשית בנהיגה לפי תקנה 213א לתקנות התעבורה, ובלבד שמטרות אלה צוינו במפורש בתעודת הביטוח.

(3) מטרה עסקית של הסעת נוסעים ברכב, כנגד תשלום, שכר או תמורה אחרת, ובלבד שהמטרה צוינה במפורש בתעודת הביטוח;

(4) מטרה עסקית של חילוץ או גרירה של רכב מנועי, כנגד תשלום, שכר או תמורה אחרת, ובלבד שהמטרה צוינה במפורש בתעודת הביטוח.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אין פוליסה זו מכסה שימוש ברכב מנועי על בסיס חוזה שכירות אם המשכיר השכיר את הרכב דרך עיסוק, אלא אם כן מטרה זו צוינה במפורש בתעודת הביטוח; לעניין זה, "חוזה שכירות" – למעט חוזה ליסינג – תפעולי או חוזה מקח-אגב-שכירות (ליסינג מימוני).

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), אין פוליסה זו מכסה שימוש בכלי תחרותי שניתן עליו רישיון כלי תחרותי, למעט שימוש בכלי כאמור בעת נהיגה ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהיגה שאינה נהיגה ספורטיבית, שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו – 2005 (להלן – חוק הנהיגה הספורטיבית), ואינה מכסה שימוש ברכב מנועי למטרות ספורט מוטורי של מירוץ כלי רכב שנעשה בניגוד להוראות לפי חוק הנהיגה הספורטיבית; לעניין סעיף קטן זה, "כלי תחרותי", "נהיגה ספורטיבית" ו"קטע קישור" – כהגדרתם בחוק הנהיגה הספורטיבית, ו"רישיון כלי תחרותי" – כמשמעו בסעיף 6 לחוק האמור.

7. בני האדם הרשאים לנהוג ברכב

(א) רק בעל הפוליסה, בעל הרכב, המחזיק ברכב כדין וכל המשתמש ברכב בהיתר מאת מי מהם רשאים לנהוג ברכב.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), נקבע בתעודת ביטוח שהוצאה לאופנוע או לרכב המסווג "מונית" ברישיון הרכב, כי חבות המבטח תכסה נהיגה ברכב רק בידי מי ששמו נקוב בתעודת הביטוח, רשאי לנהוג ברכב רק מי ששמו נקוב בתעודת הביטוח כאמור.

(ג) נהג ברכב מי שאינו רשאי לנהוג בו לפי הוראות סעיף זה, פטור המבטח מחבותו לפי פוליסה זו .

8. רישיון נהיגה

(א) מבטח פטור מחבותו לפי פוליסה זו אם הנוהג ברכב לא היה בעל רישיון נהיגה בר-תוקף בישראל לנהיגת כלי רכב מסוג כלי הרכב המבטוח, ובאופנוע – בעל רישיון נהיגה בדרגה המתאימה לנפח המנוע או הספקו; לעניין סעיף קטן זה לא יראו הפרה של תנאי מתנאי רישיון הנהיגה כנהיגה בלא רישיון נהיגה בר-תוקף.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) המבטח לא יהיה פטור מחבותו לפי פוליסה זו אם הנוהג ברכב היה בעל רישיון נהיגה בר-תוקף כאמור בסעיף קטן (א), במועד כלשהו במשך 120 החודשים שקדמו למועד קרות תאונת הדרכים, ובלבד שבעת קרות מקרה הביטוח התקיים אחד מהבאים:

(א) הנוהג ברכב לא היה פסול מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה כאמור לפי הוראות שבחיקוק, פסק דין, החלטות בית משפט או רשות מוסמכת אחרת למעט החלטה שניתנה מכוח חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז - 1967⁸, ותקנות שהוצאו מכוחו ופקיעת תוקפו של רישיון מחמת אי תשלום אגרה;

(ב) הנוהג ברכב לא היה צריך לעמוד לפי הדין באחת מהדרישות הבאות כדי לקבל רישיון נהיגה: מבחן נהיגה עיוני, מבחן נהיגה מעשי, בדיקות רפואיות כולל יכולת קוגניטיבית ובדיקת שימוש בסמים.

(2) אם השימוש ברכב מנועי היה למטרת השתלמות מעשית בנהיגה בהתאם לתקנה 213א לתקנות התעבורה או מבחן נהיגה מטעם רשות הרישוי (להלן – טסט), לא יהיה המבטח פטור מחבותו לפי פוליסה זו, ובלבד שהנוהג ברכב הוא תלמיד נהיגה המלווה בידי מורה נהיגה מוסמך בעל רישיון להוראת נהיגה או שהנוהג ברכב בעת הטסט מלווה בידי בוחן מוסמך מטעם משרד התחבורה.

9. חובת הגילוי והפרתה

(א) הציג המבטח לבעל הפוליסה, טרם כריתת חוזה הביטוח, שאלה בעניין שיש בו כדי להשפיע על נכונותו של מבטח סביר לכרות את חוזה הביטוח או שאלה המבקשת מידע אשר יכול להשפיע על חישוב שיעור דמי הביטוח (להלן – שאלת חיתום), על בעל הפוליסה להשיב על שאלת החיתום תשובה מלאה וכנה.

(ב) שאלת חיתום ותשובת בעל הפוליסה עליה, יתועדו אצל המבטח ויפורטו בספח אשר יצורף לתעודת הביטוח (להלן – הספח), במתכונת שיוורה עליה הממונה; לא פעל המבטח לפי הוראות סעיף קטן זה לא יהא זכאי לסעדים המפורטים בסעיף קטן (ג).

(ג) השיב בעל הפוליסה לשאלת חיתום תשובה שלא היתה מלאה וכנה שניתנה, ובשל התשובה נקבעו דמי ביטוח נמוכים מדמי הביטוח שהיו נקבעים אילו היה בעל הפוליסה עונה תשובה מלאה וכנה, או שבשל התשובה כאמור הסכים המבטח לכרות את חוזה הביטוח אף שלא היה מסכים לכך אילו ניתנה תשובה מלאה וכנה, וקרה מקרה הביטוח בטרם בוטל חוזה הביטוח, יחולו הוראות אלה:

(1) נפגע בעל הפוליסה עקב מקרה הביטוח, ישלם בעל הפוליסה למבטח פיצוי מוסכם בסכום השווה לפיצוי המגיע לבעל הפוליסה בשל נזק שאינו נזק ממון לפי סעיף 4(א)(3) לחוק הפיצויים, אך לא יותר מ 10,000 שקלים חדשים;

(2) בלי לגרוע מן האמור בפסקה (1), ישלם בעל הפוליסה למבטח פיצוי מוסכם בסכום של 2,500 שקלים חדשים בעד כל נפגע שאינו בעל הפוליסה אשר יפוצה על ידי המבטח עקב מקרה הביטוח, אך לא יותר ממחצית סכום הפיצויים שישולם לכל נפגע כאמור, ובלבד שסכום הפיצוי המוסכם הכולל לפי פסקה זו לא יעלה על 10,000 שקלים חדשים.

(ד) מבטח רשאי לקזז מתגמולי הביטוח המגיעים לבעל הפוליסה בשל נזק שאינו ממוני עקב פגיעתו בתאונה, את סכומי הפיצוי המוסכם לפי סעיף קטן (ג), ובלבד שימסור לבעל הפוליסה הודעת קיזוז שיפורטו בה נימוקי המבטח אשר בשלהם הוא מתכוון לקזז את הסכומים כאמור.

(ה) מבטח לא יהיה זכאי לפיצוי מוסכם לפי סעיף קטן (ג) אם ידע או שיכול היה לדעת, בעת כריתת חוזה הביטוח, שתשובת בעל הפוליסה לשאלת חיתום, כפי שפורטה בספח, אינה מלאה וכנה או שגרם לכך שתשובתו של בעל הפוליסה לא היתה מלאה וכנה.

(ו) מבטח לא יהיה זכאי לכל סעד או תרופה, למעט פיצוי מוסכם לפי הוראות סעיף קטן (ג), ככל שהוא זכאי לו לפי הוראות אותו סעיף קטן, בכל הנוגע לחובות הגילוי וההודעה של בעל הפוליסה, לרבות בשל כל אחד מאלה:

(1) אי-גילוי נאות של פרטים שעליהם נשאל בעל פוליסה;

(2) הסתרת מידע בידי בעל הפוליסה;

(3) מתן תשובה שאינה נכונה על ידי בעל הפוליסה;

(4) אי-מתן הודעה מאת בעל הפוליסה על החמרת הסיכון.

10. הודעה על קרות מקרה הביטוח ובירור חבות המבטח

(א) קרה מקרה ביטוח, יודיע עליו המבוטח למבטח מיד לאחר שנודע לו על כך.

(ב) המבוטח ימסור למבטח, בתוך זמן סביר לאחר שנדרש לכך, את המידע והמסמכים הדרושים לבירור החבות והיקפה, ואם אינם ברשותו עליו לעזור למבטח להשיגם.

(ג) לאחר שקיבל המבטח הודעה מהמבוטח או מכל מקור אחר על קרות מקרה הביטוח, יעשה המבטח מיד את הדרוש לבירור חבותו ויודיע למבוטח אם החליט להכיר בחבותו לכיסוי מקרה הביטוח; עותק מהודעת המבטח יישלח גם לנפגע וגם לכל צד שלישי אשר תבע מהמבטח תגמולי ביטוח בשל מקרה הביטוח.

11. טיפול בתביעות צד שלישי

(א) המבטח רשאי ליטול על עצמו את הטיפול בכל תביעה או הליך משפטי שהוגשו או עלולים להיות מוגשים כנגד המבוטח או לנהלו בשמו של המבוטח וכן רשאי המבטח להגיש בשם המבוטח הליך משפטי הדרוש להגנה על זכויות המבטח.

(ב) למבטח יהיה שיקול דעת מלא בניהול ההליכים המפורטים בסעיף קטן (א) וביישוב כל הליך כאמור, לרבות בדרך של פשרה בשמו של המבוטח, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להטיל על המבוטח חבות שלא תכוסה על ידי המבטח, למעט הפיצוי המוסכם לפי סעיף 9(ג).
(ג) על המבוטח לשתף פעולה עם המבטח לשם ביצוע ומימוש סמכויות המבטח כמפורט בסעיף זה.

12. תשלום תכופ

הנפגע זכאי לקבל מן המבטח תשלום תכופ על חשבון תביעתו בנסיבות ובתנאים הקבועים בסעיף 5 לחוק הפיצויים ובתקנות שלפיו.

13. חריגים לביטוח לפי פוליסה זו

(א) בלי לגרוע מן האמור בפוליסה זו, לא יהיה המבטח חב בתשלום תגמולי ביטוח לפיה לנפגעים אלה:

- (1) מי שגרם לתאונה במתכוון;
 - (2) מי שמתקיים בו האמור בסעיף 7(2) לחוק הפיצויים, לאמור נהג ברכב בלי שנטל רשות מבעל הרכב או ממי שהחזיק בו כדין, וכן מי שמצוי ברכב ביודעו שנוהגים בו כאמור;
 - (3) מי שהרכב שימש לו או סייע בידו לביצוע עבירה פלילית שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים (עבירת פשע).
- (ב) המבטח לא יהיה חב בתשלום כלשהו לפי הפוליסה בשל חבות שבחובה שאינו הפוליסה.

14. פטירת בעל הפוליסה

(א) נפטר בעל הפוליסה, תעבור הבעלות בפוליסה לידי יורש הרכב, ויראו את היורש כבעל הפוליסה.
(ב) אם לאחר פטירת בעל הפוליסה בוטח הרכב בפוליסת ביטוח נוספת לפוליסה זו אשר הוצאה לפי דרישות פקודת הביטוח, תתבטל פוליסה זו ביום כניסתו לתוקף של הביטוח הנוסף כאמור, והמבטח ישיב ליורש הרכב את החלק היחסי מדמי הביטוח ששולמו; החלק היחסי כאמור יחושב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגבה המבטח, ביחס שבין מספר הימים שנותרו במועד הביטול עד תום תקופת הביטוח המקורית, ובין מספר הימים שבתקופת הביטוח המקורית.

15. ביטול הפוליסה על ידי בעל הפוליסה

(א) בעל הפוליסה רשאי, בהודעה למבטח, לבטל פוליסה זו בכל עת אף לפני תום תקופת הביטוח.
(ב) להודעה על ביטול הפוליסה כאמור בסעיף קטן (א) יצרף בעל הפוליסה:
(1) אם הרכב בבעלותו או בחזקתו – הצהרה למבטח בכתב כי הרכב עדיין בבעלותו או בחזקתו (להלן – ההצהרה) ובה יצוין המועד שבו ייכנס הביטול לתוקף; לא צוין מועד כאמור, ביטול הפוליסה ייכנס לתוקפו במועד מסירת ההצהרה;
(2) אם הרכב אינו בבעלותו ואינו בחזקתו – אישור לפיו הבעלות ברכב הועברה לאחר ואחד משלושת אלה:

(א) העתק תיעוד על מסירת הודעה למחזיק ברכב על ביטול הפוליסה; הודעה כאמור יכול שתימסר בדואר, בשיחה או באמצעי דיגיטלי; ביטול הפוליסה ייכנס לתוקפו בתוך שלושה ימי עבודה מיום מסירת ההודעה;

(ב) העתק תיעוד על מסירת הודעה למחזיק ברכב על ביטול הפוליסה והעתק תגובת המחזיק ברכב לפיה אישר שיש לו פוליסה אחרת; ביטול הפוליסה ייכנס לתוקפו במועד מתן הודעת הביטול;
(ג) אישור כי השימוש ברכב בוטח בפוליסת ביטוח רכב חובה אחרת; ביטול הפוליסה ייכנס לתוקפו במועד מתן הודעת הביטול או הנפקת הפוליסה האחרת, המאוחר מבניהם.

(ג) וידא מבטח כי ניתנה הודעה למחזיק כאמור בסעיף קטן (ב)(2)(א) ו-(ב), יהיה פטור מחבותו לפי הפוליסה; ביקש מבטח לשלוח הודעה למחזיק כאמור באותן פסקאות, תכלול ההודעה את מספר הרישוי של הרכב המבוטח ואת התאריך שבו יכנס הביטול לתוקף; מבטח לא יעכב את ביטול הפוליסה בטענה שלא הצליח לוודא שניתנה הודעה כאמור.

(ד) בוטלה הפוליסה לפי סעיף זה, יחזיר המבטח לבעל הפוליסה בהקדם, ולא יאוחר מ-14 ימים מהמועד שבו נכנס הביטול לתוקף, את דמי הביטוח ששולמו, בהפחתת סכומים אלה:

(1) בעד תקופה של עד שבעה ימים שבהם היתה הפוליסה בתוקף, לרבות אם לא נכנסה לתוקף – 5% מדמי הביטוח השנתיים;

(2) בעד תקופה העולה על שבעה ימים שבהם היתה הפוליסה בתוקף – 5% מדמי הביטוח השנתיים בצירוף 3.0% מדמי הביטוח השנתיים בעד כל יום ביטוח, החל ביום השמיני.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), ביטל בעל הפוליסה את הפוליסה עקב גניבת הרכב המבוטח, העברת הבעלות על הרכב לאדם אחר, יציאתו מכלל שימוש או עקב פטירת הנהג ששמו נקוב כנהג יחיד בתעודת הביטוח, יחזיר המבטח לבעל הפוליסה את החלק היחסי מדמי הביטוח ששולמו; החלק היחסי כאמור יחושב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגבה המבטח ביחס שבין מספר הימים שנותרו, במועד הביטול, עד תום תקופת הביטוח המקורית ובין מספר הימים הנכללים בתקופת הביטוח המקורית.

(ו) כל הסכומים שיוחזרו לפי סעיף זה ישתנו בהתאם לשינויים במדד בין המדד שפורסם סמוך לפני מועד ביצוע תשלום דמי הביטוח לבין המדד שפורסם סמוך לפני מועד החזרת דמי הביטוח.

(ז) בעל הפוליסה יהיה זכאי להחזר דמי ביטוח לפי סעיף זה גם אם הוגשה תביעה לתשלום תגמולי ביטוח בשל מקרה ביטוח שאירע לפני מועד ביטול הפוליסה.

16. ביטול הפוליסה על ידי המבטח

(א) מבטח רשאי לבטל את הפוליסה לפני תום תקופת הביטוח בשל מרמה מצד בעל הפוליסה או בשל אי-גילוי נאות של פרטים שנשאל עליהם טרם הוצאת הפוליסה; הפוליסה תבוטל בהודעה בכתב אשר תכלול את הנימוקים לביטול (להלן – הודעת ביטול) ותימסר לבעל הפוליסה ביד כנגד אישור מסירה או שתישלח לבעל הפוליסה בדואר רשום, והכל עשרים ואחד ימים לפחות לפני התאריך שבו תבטל הפוליסה; נשלחה הודעת הביטול בדואר רשום, יראו את תאריך חתימת בעל הפוליסה על גבי אישור המסירה כתאריך מתן ההודעה.

- (ב) ביטול המבטח את הפוליסה, יחזיר לבעל הפוליסה בהקדם, ולא יאוחר מ-7 ימים לפני המועד שבו תתבטל הפוליסה, את החלק היחסי מדמי הביטוח ששולמו.
- (ג) החלק היחסי כאמור יחושב על ידי הכפלת דמי הביטוח שגבה המבטח ביחס שבין מספר הימים שנותרו, במועד הביטול עד תום תקופת הביטוח המקורית, ובין מספר הימים הנכללים בתקופת הביטוח המקורית.
- (ד) הועברה הבעלות על הרכב לאדם אחר (להלן – הבעלים החדש), לפני מועד משלוח הודעת הביטול על ידי המבטח כאמור בסעיף קטן (א) והמבטח ידע על העברת הבעלות לפני משלוח הודעת הביטול, לא תבוטל הפוליסה אלא אם כן תישלח ההודעה על הביטול הן לבעל הפוליסה והן לבעלים החדש; הודעה כאמור תימסר ביד או בדואר רשום כנגד אישור מסירה, ויראו את תאריך חתימת הנמען על גבי אישור המסירה כמועד מתן ההודעה.
- (ה) לסכום דמי הביטוח שהוחזרו לפי קטן (ב) ייוספו הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן מן המדד שפורסם סמוך לפני תחילת הביטוח ועד למדד שפורסם סמוך לפני החזרת דמי הביטוח.
- (ו) בעל הפוליסה יהיה זכאי להחזר דמי ביטוח לפי סעיף זה גם אם הוגשה תביעה לתשלום תגמולי ביטוח בשל מקרה ביטוח שאירע לפני מועד ביטול הפוליסה.

17. מקום שיפוט

תביעות לפי פוליסה זו יוגשו ויתבררו לפני בית המשפט המוסמך בישראל

18. ביטוח כפל

- (א) בוטח הרכב בפוליסת ביטוח נוספת שהוצאה לפי דרישות פקודת הביטוח, יודיע בעל הפוליסה על כך למבטח מיד לאחר שנעשה ביטוח הכפל או מיד לאחר שנודע לו על כך.
- (ב) בביטוח כפל אחראים המבטחים כלפי המבוטח לחוד, ובינם לבין עצמם יישאו הם בתשלום תגמולי הביטוח בחלקים שווים.

19. התיישנות

- (א) תקופת ההתיישנות של תביעה מכוח פוליסה זו היא שבע שנים מיום קרות מקרה הביטוח.
- (ב) תקופת ההתיישנות, יכול שתוארך לפי הוראות חוק ההתיישנות, התשי"ח – 1958.
- (ג) במקרה ביטוח שאירע באזורים ובשטחים המפורטים בסעיף 3(ג) לפקודת הביטוח תהיה תקופת ההתיישנות לפי הדין החל באותם אזורים או שטחים.

20. הודעות

- (א) הודעה למבטח של בעל הפוליסה או של הנפגע תינתן למבטח לאחד מן המענים המפורטים להלן:
- (1) מען משרדו או פרטי אמצעים דיגיטליים ליצירת קשר עם המבטח כמצוין בתעודת הביטוח או כל מען אחר בישראל שעליו יודיע המבטח בכתב לבעל הפוליסה או לנפגע;
- (2) מען משרדו של סוכן הביטוח אשר שמו מופיע בתעודת הביטוח.

(ב) הודעה של המבטח לבעל הפוליסה תינתן בכתב למען של בעל הפוליסה כמצוין בתעודת הביטוח או לכל מען אחר בישראל שעליו יודיע בעל הפוליסה בכתב למבטח.
(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לסייג את דרישות סעיפים 15 ו-16, לעניין ביטול הפוליסה או לגרוע מהן.

21. דוח תביעות

(א) חודש לפני תום תקופת הביטוח או מיד בסיומה, אם היא מסתיימת באופן בלתי צפוי, ישלח המבטח לבעל הפוליסה דוח תביעות שיפרט בו את כל התביעות שהוגשו עד לאותו מועד, ככל שהוגשו (להלן – דוח תביעות).
(ב) בדוח התביעות יפרט המבטח, לגבי כל תביעה שהוגשה בשלוש השנים שקדמו למועד שליחת הדוח או שהוגשה בתקופה שבה היה בעל הפוליסה מבוטח אצל המבטח, לפי הקצרה מביניהן, את פרטי הנהג המעורב בתאונה.
(ג) הוגשה תביעה במהלך החודש שלפני תום תקופת הביטוח, ישלח המבטח עדכון לדוח התביעות מיד עם הגשת התביעה

22. השבתה

(א) בעל פוליסה או מי שמבקש שתוצא לו פוליסה לשימוש ברכב מנועי לפי סעיף קטן (ה), רשאי להודיע מראש למבטח, בכתב או בכל דרך אחרת, על השבתת הרכב לתקופה שלא תפחת מ-30 ימים ברציפות (בסעיף זה – בקשת השבתה); על המבטח לתעד את בקשת ההשבתה.
(ב) המבטח ימסור לבעל הפוליסה תעודת ביטוח חדשה כאמור בסעיף קטן (ה); צוינה ההשבתה בתעודת הביטוח כאמור בסעיף קטן (ה), לא ייעשה שימוש של נסיעה ברכב או החנייתו, כאמור בהגדרת "שימוש ברכב מנועי" שבסעיף 1, ותוגבל חבות המבטח לפי סעיפים 3 ו-6 כך שלא תחול על שימושים אלה.
(ג) בעל פוליסה רשאי לבטל את פוליסת ההשבתה בהודעה למבטח; תקופת ההשבתה תסתיים במועד המצוין בהודעה האמורה ובלבד שמועד סיום ההשבתה לא יהיה למפרע.
(ד) בוטלה פוליסת ההשבתה לפי סעיף קטן (ג), ישיב המבטח לבעל פוליסה, את החלק היחסי מדמי הביטוח בעד כיסוי לפי סעיפים 3 ו-6 ולפי סעיף זה, בניכוי דמי ביטוח בעד כיסוי ההשבתה; החזר כאמור יהיה בעד תקופת השבתה של 30 ימים או יותר.
(ה) בתעודת ביטוח חדשה שימסור מבטח לבעל פוליסה כאמור בסעיף קטן (ב), יציין המבטח, בכותרת תעודת הביטוח, בשורה שתחת "פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש]", התש"ל – 1970 (להלן – פקודת הביטוח) "מילים אלה:
"הרכב מושבת - לא ייעשה בו שימוש לנסיעה או להחניה"; המילים האמורות יצוינו בכתב הגדול פי שלושה מהכתב בשאר התעודה ומודגש במסגרת כפולה או בדרך אחרת שיאשר הממונה למבטח מסוים, ולא יצוינו שם נהג הרשאי לנהוג ברכב ומספר תעודת הזהות שלו.